

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.308 van 21 december 1999
in de zaak A. 85.383/IX-1911.**

In zake : Gaston DEDEKEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. STORME,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Verenigingstraat 28

tegen :

het Universitair Medisch Centrum SINT-PIETER
(UMC SINT-PIETER),
dat woonplaats kiest bij
advocaat Ph. LEVERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Clementinestraat 3.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Gaston DEDEKEN
op 12 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- "1. De beslissing van 27 april 1999 om verzoeker :
- a) in disponibiliteit te plaatsen vanaf 1 juli 1999
wegens opheffing van betrekking ...
 - b) gezien zijn indisponibiliteitstelling, op rust te
plaatsen met ingang van 1 oktober (lees : 1 juli)
1999 ...
2. Voor zover als nodig, de beslissing van 13 april
1999 tot vaststelling van het nieuwe kader van de
laboratoria en tot opheffing van het ambt van
verzoeker (functie van laboratoriuminspecteur) ...
3. Louter voor zover als nodig, de beslissing van het
UMC Sint-Pieter tot invoering van de mogelijkheid
tot disponibiliteit wegens opheffing of intrekking
van de betrekking in het belang van de dienst in
art. 37 e.v. van het Algemeen reglement voor
statutair personeel van de ziekenhuisvereniging van
het UMC Sint-Pieter, onder punt 3. Deze beslissing

is van onbekende datum, doch werd eerst in werking gesteld door een beslissing van 13 april 1999, tot vaststelling van een 'Bijzonder reglement betreffende de indisponibiliteitstelling door opheffing van betrekking van het statutair personeel van het UMC Sint-Pieter'";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien de "nota met opmerkingen" van verzoeker;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 november 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. STORME, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaten Ph. LEVERT en J. GHYSELS, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker, die geboren is op 28 januari 1939, wordt op 6 maart 1962 door de commissie van openbare onderstand van Brussel tijdelijk aangesteld als laboratoriumtechnicus in het Universitair Ziekenhuis Sint-Pieter te Brussel. Op 27 oktober 1964 wordt hij in dat ambt van laboratoriumtechnicus vast benoemd. Op 15 juni 1971 wordt hem met terugwerkende kracht tot 15 juni 1965 op persoonlijke titel de graad van laboratoriuminspecteur toegekend.

1.2. Met ingang van 1 januari 1996 wordt verzoeker overgeplaatst naar het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter, een vereniging opgericht overeenkomstig hoofdstuk XII van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (hierna de OCMW-wet genoemd).

1.3. Artikel 37 van het algemeen reglement voor het statutair personeel van het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter bepaalt dat de personeelsleden van de ziekenhuisvereniging "onder de voorwaarden gesteld bij bijzonder reglement" in disponibiliteit kunnen worden gesteld :

- "1. wegens ziekte of gebrekkigheid waaruit geen definitieve dienstongeschiktheid ontstaat, maar die aanleiding geeft tot afwezigheden waarvan de duur deze van het verlof wegens ziekte of gebrekkigheid overschrijdt;
2. wegens persoonlijke aangelegenheden;
3. wegens opheffing of intrekking van de betrekking in het belang van de dienst".

Verzoeker vraagt met de onderhavige verordering "louter voor zover als nodig" de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze bepaling in zoverre ze betrekking heeft op de disponibiliteit wegens opheffing of intrekking van de betrekking in het belang van de dienst.

Het betreft de derde bestreden beslissing.

1.4. Op 13 april 1999 besluit de raad van bestuur van de verwerende partij :

"- om de functies van laboratoriuminspecteurs in het kader van de diensten van klinische biologie af te schaffen met inwerkingtreding vanaf 1 juli 1999,
- het nieuwe kader van de laboratoria van klinische biologie aan te nemen, en stelt de inwerkingtreding ervan vast op 1 juli 1999,
- het bijzonder reglement aan te nemen betreffende de indisponibiliteitstelling door opheffing van betrekking".

"Voor zover als nodig" vordert verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging van de "opheffing van (zijn) ambt" en van de "vaststelling van het nieuwe kader van de laboratoria".

Het betreft de tweede bestreden beslissing.

1.5. Op 27 april 1999 besluit de raad van bestuur van de verwerende partij, onder verwijzing naar zijn voormeld besluit van 13 april 1999 en naar het voormeld bijzonder reglement betreffende de indisponibiliteitstelling door opheffing van de betrekking en onder de overwegingen "Gelet op de onmogelijkheid waarin het U.M.C. Sint-Pieter zich bevindt om de laboratoriuminspecteurs voor evenwaardige functies binnen het ziekenhuis aan te stellen ..." en "Overwegende de respectievelijke leeftijden van de door deze maatregel betrokken laboratoriuminspecteurs", verzoeker in ruste te stellen op 1 juli 1999.

Het betreft de eerste bestreden beslissing.

2.1. Overwegende dat verzoeker op 20 augustus 1999 een "nota met opmerkingen" heeft ingediend; dat de verwerende partij vraagt dat die nota, niet voorzien in de procedureregeling, uit de debatten zou worden geweerd;

2.1.1. Overwegende dat de bedoelde nota niet meer blijkt te bevatten dan een repliek op de nota die de verwerende partij op 5 augustus 1999 heeft ingediend; dat verzoeker het recht heeft om ter terechtzitting mondeling op die nota te repliceren; dat het feit dat hij zijn repliek vooraf op papier heeft gezet, de verwerende partij niet kan schaden, integendeel, aangezien zij daardoor van die repliek vóór de terechtzitting kennis heeft kunnen nemen en haar wederwoord zodoende beter heeft kunnen voorbereiden dan wanneer zij er pas ter terechtzitting mee was geconfronteerd; dat, in acht genomen haar hierboven vermelde inhoud, de op 20 augustus 1999 neergelegde nota niet uit de debatten wordt geweerd;

2.2. Overwegende dat ter terechtzitting de verwerende partij vraagt dat de zaak samen met soortgelijke Franstalige zaken naar de algemene vergadering zou worden verwezen;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij geen enkele wettekst aanwijst op grond waarvan haar vraag zou moeten of zou kunnen worden ingewilligd; dat de enige tekst die een partij -en dan nog maar de verzoekende partij- toestaat om een verwijzing naar de algemene vergadering te vorderen, in artikel 17, § 6, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State te vinden is; dat deze tekst te dezen duidelijk niet van toepassing is; dat aan de vraag van de verwerende partij geen gevolg wordt gegeven;

3.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat, in zoverre ze gericht is tegen verzoekers indisponibiliteitstelling, de vordering onontvankelijk is omdat verzoeker niet in disponibiliteit werd gesteld wegens opheffing van zijn betrekking, maar met ingang van 1 juli 1999, datum waarop die opheffing van betrekking uitwerking kreeg, onmiddellijk in ruste werd gesteld, zulks overeenkomstig artikel 6 van het bijzonder reglement betreffende de indisponibiliteitstelling door opheffing van de betrekking, dat als volgt luidt :

"De statutaire personeelsleden kunnen niet in disponibiliteit worden gesteld of in disponibiliteit blijven voor om het even welke reden, indien ze aan de wettelijke voorwaarden voldoen om hun pensioen te verkrijgen.";

3.1.1. Overwegende dat de exceptie gegrond is; dat ze echter een zuiver formele draagwijdte heeft aangezien verzoeker in zijn annulatiemiddelen stelt dat de beslissing om hem in ruste te stellen maar mogelijk was door de toepassing van de door de verwerende partij uitgevaardigde reglementering over indisponibiliteitstelling door opheffing van betrekking; dat de vraag of hij dit terecht doet tot de grond van de zaak behoort;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is voor zover ze "louter voor zover als nodig" de schorsing beoogt van de derde bestreden beslissing; dat zij betoogt dat verzoeker het aan de Raad van State overlaat om het voorwerp van de vordering te bepalen terwijl hij dat zelf met de nodige precisie dient te doen, en dat verzoeker tegen de voornoemde beslissing geen enkel middel aanvoert zodat ook uit de middelen niet kan worden afgeleid dat de schorsing van die beslissing tot het voorwerp van de vordering dient te worden gerekend;

3.2.1. Overwegende dat de exceptie gegrond is; dat ze echter aan verzoeker het recht niet kan ontzeggen om met het oog op de schorsing van de eerste bestreden beslissing waarbij hij in ruste wordt gesteld, bij wijze van exceptie de onwettigheid te doen gelden van de derde bestreden beslissing, die reglementair van aard is; dat verzoeker zulks binnen het raam van zijn eerste annulatiemiddel doet;

3.3. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering onontvankelijk is in zoverre verzoeker meer dan één beslissing bestrijdt; dat zij betoogt dat de tweede bestreden beslissing een reglement betreft waarvan de wettigheid los van de eerste bestreden beslissing moet worden beoordeeld en dat de drie bestreden beslissingen moeilijk als samenhangend beschouwd kunnen worden, te meer daar ze niet het resultaat zijn van eenzelfde procedure; dat ze besluit dat de vordering enkel onontvankelijk is ten aanzien van de eerste bestreden beslissing in zoverre die de inrustestelling van verzoeker inhoudt;

3.3.1. Overwegende dat alleen al de uiteenzetting hierboven van de gegevens van de zaak ervan doet blijken dat tussen de drie bestreden beslissingen voldoende samenhang bestaat opdat hun wettigheid in een enkel verzoekschrift betwist zou kunnen worden; dat andere vraag is of verzoeker geacht kan worden de schorsing van al die beslissingen na te streven; dat bij de behandeling van de tweede exceptie die vraag ten aanzien van de derde bestreden beslissing negatief werd beantwoord, met dien verstande dat hem het recht niet ontzegd kan worden de onwettigheid van die beslissing op te werpen met het oog op de schorsing van de eerste bestreden beslissing; dat de Raad ook zo oordeelt met betrekking tot de tweede bestreden beslissing; dat de exceptie dus wordt afgewezen in die mate dat ze verzoeker zou verhinderen de onwettigheid van de tweede en derde bestreden beslissing

op te werpen ter ondersteuning van zijn vordering tegen de eerste bestreden beslissing;

3.4. Overwegende dat als eindresultaat van de drie excepties van onontvankelijkheid geboekt moet worden dat de vordering tot schorsing alleen ontvankelijk is in zoverre ze gericht is tegen de beslissing van 27 april 1999 waarbij verzoeker met ingang van 1 juli 1999 in ruste wordt gesteld, met dien verstande dat met het oog op de schorsing van die beslissing verzoeker mag doen gelden dat naar zijn oordeel de beslissing van 13 april 1999 tot afschaffing van functies van laboratoriuminspecteur en tot vaststelling van de nieuwe personeelsformatie voor de laboratoria, alsook artikel 37 van het algemeen reglement voor het statutair personeel van de verwerende partij onwettig zijn;

4.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste annulatiemiddel de schending aanvoert van de artikelen 42 en 128 van de OCMW-wet en van artikel 38 van het koninklijk besluit van 26 december 1938 betreffende de pensioenregeling van het gemeentepersoneel; dat hij betoogt dat de verwerende partij wat de indisponibiliteitstelling van haar statutair personeel betreft niet mag afwijken van de regels die gelden voor het statutair personeel van het OCMW van Brussel, dat artikel 37 van het algemeen reglement voor het statutair personeel van het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter daar wel van afwijkt en bijgevolg op grond van de artikelen 42 en

128 van de OCMW-wet buiten toepassing dient te blijven zodat verzoeker onwettig "in disponibiliteit" is gesteld;

4.2.2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het middel niet ontvankelijk is omdat het gericht is tegen de zogenaamde beslissing om verzoeker in disponibiliteit te stellen, terwijl, zoals reeds werd uiteengezet met betrekking tot de ontvankelijkheid van de vordering, verzoeker niet in disponibiliteit, maar onmiddellijk op pensioen is gesteld; dat het middel volgens de verwerende partij aldus gericht is tegen een "onbestaande handeling";

Overwegende dat wat de ernst van het middel betreft de verwerende partij in de eerste plaats stelt dat de beslissing om verzoeker op pensioen te stellen niet gebaseerd is op artikel 37 van het algemeen reglement voor het statutair personeel, maar op het bijzonder reglement betreffende de indisponibiliteitstelling door opheffing van de betrekking, dat door verzoeker niet wordt aangevochten niettegenstaande hij het bestaan ervan kent; dat zij in de tweede plaats stelt dat noch artikel 42 noch artikel 128 van de OCMW-wet te dezen toepasselijk is : artikel 42 niet omdat de verwerende partij een vereniging met een afzonderlijke rechtspersoonlijkheid is en zij derhalve niet kan worden gelijkgesteld met een ziekenhuis dat van een OCMW afhangt; artikel 128 niet omdat de erin neergelegde "conformeringsregel" "nauwelijks zin" heeft voor ziekenhuispersoneel dat aan een bijzonder statuut is onderworpen; het behoort tot de bevoegdheid van de organen van de vereniging om dat bijzonder statuut vast te stellen; een bevestiging van die bevoegdheid vindt men in artikel 135sexies, eerste lid, 4°, van de OCMW-wet, ingevoegd bij de ordonnantie van 22 december 1995 van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, dat de beslissingen van de plaatselijke ziekenhuisverenigingen in het

tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad tot "vaststelling of wijziging van (...) de rechtspositie van het personeel" onderwerpt aan de goedkeuring van de koepelvereniging; die bepaling heeft immers maar zin indien men aanneemt dat ze impliciet aan de plaatselijke verenigingen de bevoegdheid verleent om zelf beslissingen te nemen aangaande de rechtspositie van hun personeel;

4.2.3.1. Overwegende dat de exceptie van onontvankelijkheid dient te worden verworpen om de reden uiteengezet in 3.1.1.;

4.2.3.2. Overwegende dat krachtens artikel 128, § 1, van de OCMW-wet de personeelsleden van een vereniging bedoeld in hoofdstuk XII van deze wet onderworpen zijn aan hetzelfde administratief statuut, geldelijk statuut en pensioenstelsel en aan dezelfde bepalingen van deze wet als die welke van toepassing zijn op de personeelsleden van het centrum dat de gemeente bedient waar de zetel van de vereniging is gevestigd; dat in deze tekst administratief statuut, geldelijk statuut en pensioenstelsel duidelijk onderscheiden worden; dat dit onderscheid ook in artikel 42 van de OCMW-wet, waar de in artikel 128, § 1, geïllustreerde bepalingen terug te vinden zijn, wordt gemaakt; dat daar het administratief en geldelijk statuut in het vijfde tot en met het achtste lid worden geregeld, terwijl het pensioenstelsel in het negende lid aan de beurt komt; dat dit negende lid als volgt luidt : "De wet van 25 april 1933 betreffende de pensioenregeling van het gemeentepersoneel is van toepassing op de personeelsleden van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn"; dat blijkens artikel 1, 6°, van het koninklijk besluit van 24 juni 1988 tot codificatie van de gemeentewet onder het opschrift "Nieuwe gemeentewet" de nog geldende bepalingen van de genoemde wet van 25 april 1933 opgenomen zijn in de nieuwe gemeentewet, waar ze terug te vinden zijn in de artikelen 156 tot en met 169;

Overwegende dat tot de pensioenregeling van het gemeentepersoneel, waar zoals gezien naar verwezen wordt in de OCMW-wet, de regeling van de disponibiliteit van dat personeel deel uitmaakt, met name in het koninklijk besluit van 26 december 1938 betreffende de pensioenregeling van het gemeentepersoneel; dat krachtens artikel 35 van dat besluit de gemeenten vrij zijn om voor hun personeel een disponibiliteitstelsel in te voeren; dat artikel 36 de redenen opsomt waarom de ambtenaren in disponibiliteit kunnen worden gesteld; dat een van die redenen de ambtsopheffing is;

Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat het OCMW van Brussel geen regeling heeft vastgesteld die een indisponibiliteitstelling wegens ambtsopheffing mogelijk maakt; dat ingevolge het voorschrift van artikel 128, § 1, van de OCMW-wet dus ook de verwerende partij geen zodanige regeling kon invoeren; dat de bepalingen op grond waarvan de verwerende partij meent dat zij dit wel kon, bepalingen betreffende het "statuut" van de personeelsleden zijn, niet betreffende hun "pensioenregeling", twee begrippen die, zoals is gezien, in de wetgeving uit elkaar worden gehouden;

Overwegende dat uit het bovenstaande volgt dat artikel 37 van het algemeen reglement voor het statutair personeel van het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter, dat bepaalt dat een personeelslid in disponibiliteit kan worden gesteld wegens opheffing of intrekking van de betrekking in het belang van de dienst, en het bijzonder reglement, dat de voorwaarden voor die vorm van indisponibiliteitstelling heeft vastgesteld, artikel 128, § 1, van de OCMW-wet schenden; dat door hun onwettigheid ook is gevitieerd de beslissing van 27 april 1999 waarbij verzoeker met toepassing ervan in ruste is gesteld; dat het middel ernstig is;

4.3. Overwegende dat in zijn uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij ingevolge de bestreden beslissing lijdt, verzoeker er zich terecht kan over beklagen dat door de bestreden gedwongen vroegtijdige oppensioenstelling het hem definitief onmogelijk wordt zijn beroep verder uit te oefenen; dat hij even terecht betoogt dat gelet op zijn leeftijd -op 28 januari 2000 wordt hij 61 jaar- het onwaarschijnlijk is dat een vernietigingsarrest hem nog het gepaste rechtsherstel kan verlenen; dat aan de voorwaarde omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 27 april 1999 van de raad van bestuur van het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter waarbij Gaston DEDEKEN met ingang van 1 juli 1999 in ruste wordt gesteld.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig december 1900 negenennegentig, door :

de H.	J. BORRET,	voorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.